

Spørgsmaal at faa at vide, om den højt-ærede Kultusminister selv i Aar agter at stille Forslag om Understøttelse til Fortsættelsesskoler, da der jo i modsat Tilfælde kunde være Anledning for os Andre, der interessere os for denne Sag, til at stille Forslag derom.

Ovesen: Jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle korte Bemærkninger angaaende den ærede Ministers Udtalelser over for mig. Den ærede Minister kunde slet ikke forstaa min Stilling over for den omtalte Sag og mine Udtalelser derom. Det gaar mig akkurat paa samme Maade overfor den ærede Minister. Jeg kan heller ikke forstaa hans Stilling over for denne Sag. Den ærede Minister udtalte, at jeg maatte vel vide, at den Post paa 80,000 Kr., som var opført paa det Finanslovsforslag, som blev behandlet i forrige Samling, var saa lille, at der ikke kunde gøres noget for en saadan Sum. Ja, han udtalte endog saa, at det var en Sum, der var udsat af Velvilje overfor os, altsaa kan det vel siges at være en Straamand. Min Mening var kun den, at Finansudvalget, som indsatte den Post, netop har indsat den i en god Mening, fordi det var deres Anskuelse, at der burde gøres noget for den Sag. Hvorvidt Beløbet var for lille eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om. Der er ganske vist mange Projekter fremme, og Forslagene gaa meget højt men jeg skal minde om, at der foreligger et Projekt, som er udarbejdet af Ingeniør Reimers — saa vidt jeg husker i 1866 — hvor Udgiften er anslaaet til 104,000 Kr., iberegnet Juddæmning af det nuværende Udløb, og jeg tvivler ikke om, at dersom den ærede Minister havde begæret en Snes Tusind Kr. mere, vilde Finansudvalget ikke have været utilbøjeligt til at indstætte dem, og Tinget heller ikke have været utilbøjeligt til at bevilge dem. Men det, det gælder om, er netop, at der bliver gjort noget, og at Sagen ikke bliver studt ud i en alt for fjærn Fremtid. Være vi blot sikke paa, at Regeringen vilde gøre noget i den Sag og gøre det saa hurtigt, som det overhovedet lader sig gøre, skulde jeg for mit Vedkommende ikke særlig lægge an paa at presse Ministeriet i den Sag. Men det gælder om, at der bliver gjort noget. Nu have vi levet længe nok — jeg tør godt sige i ca. 30 Aar — ved Underjøgelse, Opmaalinger, Udarbejdelser af Planer og Overslag etc. Det kunne vi ikke blive ved at leve paa, thi Forholdene blive Aar for Aar værre og værre. Jeg skal minde om et velbekendt Ord, nemlig: „mens Græsset groer, dør Hørsæmoer“. Jeg vilde nødig,

at det skulde blive Tilfældet over for det Foretagende. Hermed skal jeg yderligere anbefale det til Tingets Velvilje og ogsaa bede den ærede Minister, dersom han vil gøre noget for den Sag, at gøre det saa hurtigt som mulig.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tanber) beklagede, at Frilagerbygningens Opførelse var paabegyndt, skønt det ikke var lykkedes i forrige Samling at komme til Enighed paa Finansloven om denne, og det ærede Medlem spurgte om den særlige Grund, hvorfor jeg, skønt en saadan Enighed ikke blev bragt tilveje, dog havde fremmet dette Foretagende frem for andre, om hvilke der heller ikke blev bragt Enighed tilveje. Jeg skal da kort besvare det ærede Medlems Spørgsmaal derhen, at jeg har ladet Arbejdet paabegynde, fordi jeg ikke ansaa det for forsvarligt at udsætte Paabegyndelsen længere af et Foretagende, om hvis Nytte og Nødvendighed man allerede i lang Tid har været enig, saa at sige fra alle Sider; endog saa det ærede Medlem erkendte selv, at hvad enten man enedes om Anlæget af en Frihavn eller ikke, maatte man alligevel have et Frilager paa Kjøbenhavns Toldbodplads. Det er altsaa et Foretagende, om hvis Nytte og Nødvendighed man allerede i lang Tid har været enig omtrent fra alle Sider. Det er et Foretagende, som jeg tør sige har været forberedt saa omhyggelig som noget lignende Foretagende her i Landet, og med Hensyn til hvilket det i al Fald for mit Vedkommende staar saaledes, at det, som bevirkede, at man ikke allerede i næst forrige Samling vedtog Udførelsen deraf, var en Tilfældighed, den Tilfældighed, at Foretagendet først var modent til Afgørelse saa sent, at man ikke vilde behandle Sagen ekstraordinært. Og det, at man ikke vedtog det endelig i sidste Samling, beror i mine Tanker ikke paa den nøje Forbindelse, hvori man mener, at denne Sag staar med Frihavns-spørgsmaalet, men det beror jo paa ganske andre Forhold, som ogsaa bleve særlig fremhævede af Finansudvalgets daværende Ordfører. Det beror paa, at der var kastet en Tvivl ind i Salen, om ogsaa den Indretning af Frilageret, som foresloges gennem de Planer, der vare udarbejdede, fuldt ud vilde fyldestgøre den kjøbenhavnske Handelsstands berettigede Ønsker med Hensyn til Indretningen af Frilageret. Jeg er for mit Vedkommende overbevist om, at Bygningen, saaledes som den nu opføres og bliver indrettet, i fuldeste Maal vil kunne fyldestgøre alle de vidtgaaende Ønsker, der bleve fremfattede den Gang, jeg vil ikke sige